

Sygn. akt I KK 19/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)
SSN Andrzej Siuchniński (sprawozdawca)
SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

Protokolant Jolanta Włostowska

w sprawie L. J. K.

skazanego z art. 54 § 1 i 2 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 i § 6 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i § 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,
w dniu 21 lipca 2021 r., kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego
od wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 15 maja 2020r., sygn. akt II K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w G. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w G. skierował w dniu 3 stycznia 2020 r. do Sądu Rejonowego w G. akt oskarżenia o sygn. akt PR Ds (...) przeciwko L. J. K., którego oskarżył o to, że w dniu 1 października 2019 r. w miejscowości R., uchylając się od opodatkowania przewoził samochodem osobowym marki Y. (...) o nr rejestracyjnym (...) wyroby akcyzowe bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, w postaci 3340 paczek papierosów różnych marek, które uprzednio

wprowadzono na obszar celny Unii Europejskiej, bez dopełnienia obowiązku celnego, przez co nastąpiło narażenie na uszczuplenie należności celnej w kwocie 2.231 zł oraz należności podatkowych w kwocie 72.742 zł, w tym podatku akcyzowego w kwocie 57.998 zł oraz podatku od towarów i usług w kwocie 14.744 zł, tj. o przestępstwo skarbowe z art. 54 § 1 i § 2 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 i § 6 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i § 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

Wyrokiem nakazowym z dnia 15 maja 2020r., sygn. akt II K (...), Sąd Rejonowy w G. oskarżonego L. J. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, stanowiącego przestępstwo karne skarbowe określone w art. 54 § 1 i § 2 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 i § 6 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i § 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i za to na podstawie art. 54 § 1 i § 2 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 i § 6 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i § 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. skazał go. a na podstawie art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 300 (trzystu) stawek dziennych, określając wymiar jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 200 (dwustu) złotych.

Powyższy wyrok nakazowy nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się z dniem 7 czerwca 2020 r.

Postanowieniem z dnia 21 grudnia 2020r. Sad Rejonowy w G., działając na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. i art. 523 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. zwrócił się do Prokuratora Generalnego o wywiedzenie kasacji w niniejszej sprawie z uwagi na wystąpienie przesłanki rażącego naruszenia prawa w postaci orzeczenia wobec L. J. K. kary grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych, niezgodnie z dyspozycją art. 172 § 1 k.k.s. w zw. z art. 23 § 2 k.k.s.

Kasację od tego wyroku wywiódł Prokurator Generalny zaskarżając powyższy wyrok w całości, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów art. 172 § 1 k.k.s. i art. 23 § 2 k.k.s. polegające na wymierzeniu oskarżonemu wyrokiem nakazowym za przypisane mu przestępstwo skarbowe kary grzywny w wysokości 300 stawek dziennych, przy określeniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 200 złotych, podczas gdy stosownie do brzmienia wskazanych powyżej przepisów wyrokiem nakazowym można orzec za

przestępstwo skarbowe karę grzywny w granicach nieprzekraczających wysokości 200 stawek dziennych.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w G. i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna.

Zgodnie z treścią art. 172 § 1 k.k.s. wyrokiem nakazowym można orzec za przestępstwo skarbowe m.in. karę grzywny określoną w art. 23 § 2 k.k.s. Wskazany przepis określa granice możliwej do wymierzenia na podstawie wyroku nakazowego kary grzywny do wysokości 200 stawek dziennych, chyba że kodeks przewiduje karę łagodniejszą.

Skarżący w uzasadnieniu kasacji prawidłowo wskazał na utrwalone orzecznictwo Sądu Najwyższego, w którym konsekwentnie prezentowany jest pogląd, iż wyrokiem nakazowym można orzec za przestępstwo skarbowe karę grzywny, w granicach nieprzekraczających wysokości 200 stawek dziennych, a orzeczenie grzywny powyżej tej granicy jest rażącym naruszeniem prawa, które miało istotny wpływ na treść wyroku (por. wyroki: z dnia 1 czerwca 2010 r. o sygn. akt IV KK 148/10, LEX nr 583900; z dnia 12 grudnia 2013 r. o sygn. akt II KK 337/13, LEX nr 1400151; z dnia 21 listopada 2017 r. o sygn. akt III KK 445/17, LEX nr 2401050).

Wobec powyższego nie ulega wątpliwości, że wyrok Sądu Rejonowego w G. z dnia 15 maja 2020 r. o sygn. akt II K (...) został wydany z rażącym naruszeniem przepisów art. 172 § 1 k.k.s. i art. 23 § 2 k.k.s., co miało istotny wpływ na treść tego orzeczenia.

W tych warunkach koniecznym stało się uchylenie zaskarżonego kasacją wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.